

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 18. augustā iesniedza Tribunale di Rovigo (Itālija) — kriminālprocess pret Md Sagor

(Lieta C-430/11)

(2012/C 25/44)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Rovigo

Lietas dalībnieks pamata procesā

Md Sagor

Prejudiciālie jautājumi

- vai, ņemot vērā lojālas sadarbības principu un direktīvu lietderīgās iedarbības principu, Direktīvas 2008/115/EK ⁽¹⁾ 2., 4., 6., 7. un 8. pants liedz iespēju sodīt trešās valsts valstspiederīgo, kurš kādā dalībvalstī uzturas nelikumīgi, ar naudas sodu, ko aizstāj ar krimināltiesisku sankciju — mājas arestu — tāpēc vien, ka viņš ir ieceļojis un uzturas dalībvalstī nelikumīgi, vēl pirms administratīvās iestādes izdotā izbraukšanas rīkojuma neievērošanas?
- vai, ņemot vērā lojālas sadarbības principu un direktīvu lietderīgās iedarbības principu, Direktīvas 2008/115/EK 2., 15. un 16. pants liedz iespēju dalībvalstij pēc direktīvas pieņemšanas pieņemt tiesību normu, kurā paredzēts, ka trešās valsts valstspiederīgo, kurš kādā dalībvalstī uzturas nelikumīgi, soda ar naudas sodu, ko aizstāj ar tūlītēju izraidīšanu, kas izpildāma kā krimināltiesiska sankcija, neievērojot direktīvā paredzēto procedūru un ārzemnieka tiesības?
- vai LES 4. panta 3. punktā minētais lojālas sadarbības princips aizliedz valsts tiesību normu, kas pieņemta līdz kādas direktīvas ieviešanas termiņa beigām, lai izvairītos no direktīvas darbības jomas vai katrā ziņā ierobežotu to, un kādi pasākumi tiesai jāveic, ja tiek konstatēti tādi apstākļi?

⁽¹⁾ OV L 348, 98. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 10. oktobrī iesniedza Gerechtshof te Amsterdam (Nīderlande) — UPC Nederland BV/Gemeente Hilversum

(Lieta C-518/11)

(2012/C 25/45)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof te Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: UPC Nederland BV

Atbildētāja: Gemeente Hilversum

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pakalpojums, ko veido brīvi pieejamu radio un televīzijas programmu pārraidīšana pa kabeli, par kura nodrošināšanu tiek prasīta gan pārraidīšanas atlīdzība, gan arī naudas summa (tālākai nodošanai) raidorganizācijām un kolektīvajām pārvaldīšanas sabiedrībām saistībā ar tiem piederošās informācijas publiskošanu, ietilpst jauno reglamentējošo noteikumu [elektroniskajiem komunikāciju tīkliem] materiālajā piemērošanas jomā?
- 2) A. Vai, ņemot vērā telekomunikāciju nozares liberalizēšanu un jauno reglamentējošo noteikumu mērķus, tostarp tajos paredzēto strikto koordinēšanas un apspriedes procedūru, kas ir īstenojama, pirms valsts pārvaldes iestāde iegūst (izņēmuma) kompetenci ar cenu kontroles pasākumu ietekmēt gala lietotāju atlīdzību, pašvaldībai [Gemeente] [Hilversum] vēl ir pilnvaras (uzdevums) aizsargāt savu iedzīvotāju vispārējās intereses, ar atlīdzību ierobežojošu klauzulu ietekmējot gala lietotāju atlīdzību?
- B. Ja tas tā nav, vai ar jaunajiem reglamentējošajiem noteikumiem tiek aizliegta atlīdzību ierobežojošas klauzulas, kuru pašvaldība ir saskaņojusi kā nosacījumu, pārdodot savu kabeļtīkla uzņēmumu, piemērošana?
- 3) Ja atbilde uz 2) A. un B. jautājumiem ir noliedzīga, rodas šāds jautājums:
 - III. Vai valsts varas iestādei, tādai kā pašvaldība, tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamata lietā, ir (tāpat) lojalitātes Savienībai pienākums, ja, vienojoties par un vēlāk piemērojot atlīdzību ierobežojošu klauzulu, tā darbojas nevis publiska uzdevuma izpildes nolūkā, bet civiltiesisko pilnvaru robežās (skat. arī 6) A. jautājumu)?
- 4) Ja jaunie reglamentējošie noteikumi ir piemērojami un pašvaldībai ir lojalitātes Savienībai pienākums:
 - A. Vai ar lojalitātes Savienībai pienākumu, aplūkojot kopumā ar jaunajiem reglamentējošajiem noteikumiem (vai attiecīgi to mērķiem), ieskaitot tajos paredzēto strikto koordinēšanas un apspriedes procedūru, kas ir jāveic, pirms valsts varas pārvaldes iestāde iegūst kompetenci ar cenu kontroles pasākuma palīdzību ietekmēt gala lietotāju atlīdzību, pašvaldībai tiek aizliegts piemērot atlīdzību ierobežojošu klauzulu?

- B. Ja tas tā nav, vai atbilde uz 4) A. jautājumu ir citāda attiecībā uz laikposmu pēc tam, kad Komisija savā vēstulē ir izteikusi nopietnas šaubas par OPTA [Neatkarīgā pasta un telekomunikāciju iestāde] piedāvātās cenu kontroles saderību ar Pamatdirektīvas 8. pantā norādītajiem jauno reglamentējošo noteikumu mērķiem un OPTA pēc tam ir atturējies no šī pasākuma veikšanas?
- 5) A. Vai LESD 101. panta gadījumā runa ir par sabiedriskās kārtības tiesību normu, kas valsts tiesai ir jāpiemēro pēc savas ierosmes ārpus tiesību strīda robežām Rv. [*Wetboek burgerlijke rechtsvordering*; Civilprocesa kodekss] 24. un 25. panta izpratnē?
- B. Ja tas tā ir, attiecībā uz kādiem tiesvedībā norādītajiem faktiem tiesai pēc savas ierosmes ir jāpārbauda LESD 101. panta piemērojamība? Vai tiesai ir šāds pienākums arī tad, ja šī pārbaude pēc tam, kad lietas dalībniekiem jau bijusi dota iespēja šajā sakarā izteikt savu viedokli, (iespējams) novedīs pie faktu papildināšanas Rv 149. panta izpratnē?
- 6) Ciktāl LESD 101. pants ir piemērojams ārpus lietas dalībnieku noteiktajām tiesvedības robežām un ievērojot jauno reglamentējošo noteikumu (mērķus), to piemērošanu no OPTA un Eiropas Komisijas puses un jaunajos reglamentējošajos noteikumos izmantoto jēdzienu, tādu kā "būtiska ietekme tirgū" un "attiecīgo tirgu norobežošana", pielīdzināšanu līdzīgiem jēdzieniem Eiropas konkurences tiesībās, pamatojoties uz lietas apstākļiem šajā lietā, rodas šādi jautājumi:
- A. Vai, pārdodot savu kabelu uzņēmumu, un saistībā ar šajā sakarā noslēgto vienošanos par atlīdzības ierobežošanu, pašvaldība ir uzskatāma par uzņēmumu LESD 101. panta izpratnē (skat. arī 3) jautājumu)?
- B. Vai atbilstoši Komisijas paziņojumam par maznozīmīgiem nolīgumiem, kas ievērojami neierobežo konkurenci atbilstīgi Eiropas kopienas dibināšanas līguma 81. panta 1. punktam (*de minimis*) (2001/C 368/07, 11. punkts), atlīdzību ierobežojoša klauzula ir uzskatāma par nepārprotamu ierobežojumu (pamatierobežojumu) LESD 101. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē? Ja tas tā ir, vai jau šī iemesla dēļ pastāv ievērojams konkurences ierobežojums LESD 101. panta 1. punkta izpratnē? Ja tas tā nav, vai atbildes sniegšanai ir nozīmīgi 6) D. jautājumā minētie apstākļi (skat. zemāk)?
- C. Ja atlīdzību ierobežojoša klauzula nav uzskatāma par nepārprotamu ierobežojumu, vai tai (jau) tāpēc piemīt mērķis ierobežot konkurenci, ka:
- valsts konkurences iestāde ir nonākusi pie secinājuma, ka UPC, aprēķinot (lielāku) atlīdzību par pamatpaketes pārraidīšanai pa kabeli identiskiem pakalpojumiem tajā pašā tirgū, nav ļaunprātīgi izmantojusi savu būtisko ietekmi tirgū;
 - Komisija savā vēstulē *letter of serious doubt* ir izteikusi nopietnas šaubas par gala lietotāju atlīdzības par tādiem pakalpojumiem kā pamatpaketes pārraidīšana pa kabeli, ko veic UPC, (iepriekšējās) noregulēšanas (ar cenu kontroles palīdzību) saderību ar Pamatdirektīvas 8. pantā norādītajiem mērķiem? Vai, lai atbildētu uz jautājumu, nozīme ir apstāklim, ka, saņemusi vēstuli *letter of serious doubt*, OPTA ir atteikusies no cenu kontroles?
- D. Vai, ņemot vērā (arī) apstākli, ka
- saskaņā ar jaunajiem reglamentējošajiem noteikumiem UPC ir uzskatāms par uzņēmumu ar būtisku ietekmi tirgū (Paziņojums *de minimis*, 7. punkts),
 - gandrīz visas Nīderlandes pašvaldības, kas 90. gados ir atsavinājušas savus kabeltīkla uzņēmumus kabeltīkla izmantotājiem — tostarp UPC —, šajās vienošanās ir paredzējušas pilnvaras noteikt atlīdzību par pamatpaketi (Paziņojums *de minimis*, 7. punkts),
- vienošanās [Vienošanās par *Hilversum* kabeltīkla turpmāku izmantošanu], kas ietver atlīdzību ierobežojošu klauzulu, ir ievērojams konkurences ierobežojums LESD 101. panta 1. punkta izpratnē?
- E. Vai vienošanās, kas ietver atlīdzību ierobežojošu klauzulu, ņemot vērā, ka:
- atbilstoši jaunajiem reglamentējošajiem noteikumiem UPC ir uzskatāms par uzņēmumu ar būtisku ietekmi tirgū,
 - saistībā ar cenu kontroles pasākumu attiecībā uz tādiem pakalpojumiem kā pamatpaketes pārraidīšana pa kabeli, ko veic kabeltīkla izmantotājs ar būtisku ietekmi tirgū, kā tas ir UPC gadījumā, OPTA ir veikusi Eiropas apspriedes procedūru, kas atbilstoši jaunajiem reglamentējošajiem noteikumiem ir jāveic, ja plānots pasākums ietekmēs tirdzniecību starp dalībvalstīm,
 - vienošanās summa attiecīgajā laikā bija NLG 51 miljons (aptuveni EUR 23 miljoni),

— gandrīz visas Nīderlandes pašvaldības, kas 90. gados ir atsavinājušas savus kabeļtīkla uzņēmumus kabeļtīkla izmantotājiem — tostarp *UPC* —, šajās vienošanās ir paredzējušas pilnvaras noteikt atlīdzību par pamatpaketi,

LESD 101. panta izpratnē un atbilstoši Vadlīniju par [EK] līguma 81. un 82. pantā paredzēto tirdzniecības starp dalībvalstīm iespaidošanas jēdzienu (OV C 101, 81. lpp.) noteikumiem ir uzskatāma par tādu, kas (potenciāli) būtiski iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm?

- 7) Vai, ņemot vērā jaunus reglamentējošos noteikumus un Komisijas *letter of serious doubt* paustās nopietnās šaubas par gala lietotāju atlīdzības (iepriekšējās) neregulēšanas saderību ar konkurences tiesību mērķiem, valsts tiesai vēl ir tiesības atlīdzību ierobežojošu klauzulu, kas ir aizliegta atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam, atzīt par nepiemērojamu atbilstoši LESD 101. panta 3. punktam? Vai, lai atbildētu uz jautājumu, nozīme ir tam, ka, ņemot vērā *letter of serious doubt*, *OPTA* ir atteikusies no iepļānotās cenu kontroles?
- 8) Vai, ievērojot vienošanās noslēgšanas brīdī pastāvošos apstākļus (telekomunikāciju nozares liberalizācijas sākotnējo posmu) un vēlāko telekomunikāciju nozarē notikušo attīstību, tostarp jauno reglamentējošo noteikumu stāšanās spēkā un ar to saistītās Komisijas nopietnās šaubas attiecībā uz cenu kontroles pasākuma pieņemšanu, LESD 101. panta 2. punktā paredzētā spēkā neesamības Eiropas klauzula ietver iespēju relativizēt tās iedarbību laikā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 12. oktobrī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) — Amazon.com International Sales Inc. u.c./Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

(Lieta C-521/11)

(2012/C 25/46)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamatlietā

Kasācijas sūdzības iesniedzēji: Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, likvidējamā Amazon.com GmbH, Amazon Logistik GmbH

Atbildētāja: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai “taisnīga atlīdzība” Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē pastāv, ja
- a) tiesību subjektiem Direktīvas 2001/29/EK 2. punkta izpratnē ir tiesības, kuras var īstenot tikai kolektīvā pārvaldījuma organizācija, prasīt pienācīgu samaksu no personām, kas vietējā tirgū veic minēto tiesību subjektu darbu reproducēšanai piemērotu materiālo nesēju pirmo pārdošanu komerciālos nolūkos,
- b) šīs prasījuma tiesības nav atkarīgas no tā, vai materiālie nesēji tiek pārdoti tirdzniecības starpniekiem, fiziskām vai juridiskām personām lietošanai, kas nav paredzēta privātām vajadzībām, vai arī tos pārdod fiziskām personām privātām vajadzībām,
- c) bet personai, kura izmanto materiālos nesējus reproducēšanai ar tiesību subjekta atļauju vai kura pirms pārdošanas galalietotājam materiālos nesējus no valsts atkal izved, ir tiesības pieprasīt kolektīvā pārvaldījuma organizācijai atmaksāt atlīdzību?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

- 2.1. Vai pastāv “taisnīga atlīdzība” Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ja 1. jautājuma a) apakšpunktā minētās prasījuma tiesības ir tikai tad, ja materiālie nesēji tiek pārdoti fiziskām personām, kuras tos izmanto reproducēšanai privātām vajadzībām?

- 2.2. Ja atbilde uz 2. jautājuma pirmo daļu ir apstiprinoša:

Vai, pārdodot materiālos nesējus fiziskām personām, ir jāpieņem, ka tās tos izmantos reproducēšanai privātām vajadzībām, kamēr šī prezumpcija nav atspēkota?

- 3) Ja atbilde uz 1. jautājumu vai 2. jautājuma pirmo daļu ir apstiprinoša:

Vai no Direktīvas 2001/29/EK 5. panta vai citām Savienības tiesību normām izriet, ka kolektīvā pārvaldījuma organizācijas īstenojamās prasījuma tiesības uz taisnīgu atlīdzību nepastāv, ja kolektīvā pārvaldījuma organizācijai likumā ir paredzēts pienākums pusi no peļņas izmaksāt nevis tiesību subjektiem, bet gan ziedot sociālām un kultūras iestādēm?

- 4) Ja atbilde uz 1. jautājumu vai 2. jautājuma pirmo daļu ir apstiprinoša:

Vai Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts vai kāda cita Savienības tiesību norma liedz kolektīvā pārvaldījuma organizācijai īstenot prasījuma tiesības uz taisnīgu atlīdzību, ja pienācīga samaksa par materiālo nesēju pārdošanu ir jau samaksāta citā dalībvalstī, kaut arī saskaņā ar noteikumiem, kas, iespējams, neatbilst Savienības tiesībām?